

anmodet mig om at oplyse, at de vel ere Medforslagsstillere til Ændringsforslagene, men at de ikke have tiltraadt de faa Bemærkninger, hvormed Betænkningen indledes. Med disse Ord skal jeg anbefale de foreliggende Ændringsforslag til Vedtagelse.

Brandes: Ved Finanslovsforslagets første Behandling nævnedes det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen), at der paa Finanslovsforslagets § 26 fandtes en Post paa 3 Mill. Kr., der vilde indkomme ved Salg af danske Statsobligationer, og det ærede Medlem sagde, at denne Post svævede i Luften, saa længe den særlige Lov, der skulde give Ministeren den virkelige Bemyndigelse til at udstede Statsobligationer til dette Beløb, ikke var vedtagen. Det foreliggende Forslag, som skulde give Ministeren denne Bemyndigelse, har ligget i Finansudvalget siden Sagens første Behandling. Jeg tillod mig under Behandlingen af Finanslovsforslaget at udtale, at der havde været en Uenighed mellem den højtærede Minister og Udvalget, som havde bevirket, at Forslaget ikke var kommet frem. I Finansudvalget havde Højreflertallet foreslaaet netop dette, som nu i Dag er fremme som Ændringsforslag, med en lille Ændring, som jeg om et Øjeblik skal omtale, men den højtærede Finansminister kunde ikke den Gang modtage Ændringsforslaget, end ikke, da man i Udvalget tilbød ham det i den udvidede Form, hvori det her foreligger, hvor ikke alene Udgifterne, forårsagede ved Jernbane-loven af 1908, men ogsaa de, der fremkomme ved Loven om Esbjerg Havn, ere føjede ind. Endnu for faa Dage siden, tør jeg vel sige, da Sagen atter forhandlede i Finansudvalget, var den højtærede Finansminister uvillig til at modtage et saadant Ændringsforslag. Imidlertid, ved en heldig Vending, ved Forsynets Styrelse, har den højtærede Minister ombestemt sig. Der maa altsaa, da denne Forandring i den højtærede Finansministers Stilling er foregaaet i Gaar, have været en Engel, der har hvisket ham noget i Øret, eller ogsaa maa det have været Ordføreren for Højre (Bramsen) — hvad der omtrent kommer ud paa eet —, der har hvisket ham noget i Øret, der har bevirket, at

han har foraudret sin Stilling; og saaledes foreligger for os i Dag et Ændringsforslag til det af Ministeren forelagte Lovforslag, der har faaet hele Udvalgets og Finansministerens Tilslutning.

Jeg maa hævde, at naar Lovforslaget forandres i Overensstemmelse med dette Ændringsforslag, vil det blive grundforskelligt fra det, som den højtærede Minister forelagde oprindeligt. Dette gik nemlig ud paa, at Ministeren skulde have en ubegrænset Bemyndigelse til i de kommende Finansaar at udstede Statsobligationer til det Beløb, som angaves paa Finansloven for det vedkommende Aar. Paa Forslaget til Finanslov for næste Aar er dette Beløb angivet til 3 Mill. Kr., og dette Beløb er ikke anslaaet efter, hvad de bestemte Øjemed, hvori det skal anvendes, kræve, men fremkommer ved en Beregning, idet nemlig den højtærede Finansminister er gaaet ud fra, at der i alt skal anvendes 12 Mill. Kr. til Erhvervelse af indtægtgivende Aktiver, og at Renten af disse 12 Mill. Kr. vil forslaa til den Renteudbetaling, som Staten maa give for et Laan af 3 Mill. Kr. De 3 Mill. Kr. ere altsaa en Brøkdel, $\frac{1}{4}$ af hele det Beløb, som Staten skal anvende til Erhvervelse af indtægtgivende Aktiver. Det er, som sagt, Ministerens oprindelige Forslag, og det gaar ind i hans Finansplan, om jeg saa maa sige, eller i hans Balance, idet Finanslovens Indtægts- og Udgiftsside afstemmes ved, at disse 3 Mill. Kr. afholdes ved Forbrug af Formue, hvilket er det samme som, at de afholdes ved Statslaan. I det Forslag, som vil komme til at foreligge, hvis Ændringsforslagene vedtages, begrænses Finansministerens Bemyndigelse til 3 Aar. I 3 Aar kan Finansministeren ved Salg af Statspapirer skaffe sig de Beløb, som behøves til Udgifter ved Anlæg af Jernbaner efter Loven af 1908 og til Udgifter, som foranlediges ved Loven om Esbjerg Havns Udvidelse, ikke til andre. De Udgifter, der her kunne blive Tale om, ere altsaa begrænsede ved, hvad de to Love foreskrive i saa Henseende. Forskellen er altsaa meget stor mellem det oprindelige Forslag og det Forslag, som herefter vil komme til at foreligge. Forskellen er den, at Tiden er begrænset og Øjemedet bestemt angivet i det Lovforslag, som vil